תלמודו בידו

יבמות **דף קיז עמוד א**

א] אשה שאמרה "מת בעלי" והיתרה להינשא, האם נוטלת כתובה ?

ב] אשה שאמרה מת בעלי ונתייבמה, האם היבם יורש נחלת אחיו ?

ג] אמרה מת בעלי ותנו לי כתובתי, או התירוני להינשא ותנו לי כתובתי, מה דינה ?

ד] אלו נשים אינן נאמנות מחמת שנאה להעיד לאשה שמת בעלה ?

ה] האם נשים הנ"ל נאמנות להביא גיטה ממדינת הים ולומר "בפני נכתב ובפני נחתם" ?

א] בית שמאי: נוטלת כתובתה. שאם נאמנת בערוה החמורה כל שכן בממון הקל.
וכן לשון הכתובה "אם תנשאי לאחֵר תטלי מה שכתוב לך".
בית הלל: אינה נוטלת כתובתה. כשם שאין היורשים נכנסים לנחלה על פיה.
שבדיני ממונות אין נאמנות אלא לשני עדים.
חזרו בית הלל להורות כבית שמאי.

ב] יורש. שנאמר "יקום על שם אחיו", והרי קם יבם זה, ולכן אף קם לרשת את נחלתו.

ג] תנו כתובתי: דעתה היא על גביית ממון ואינה נאמנת בלי עדים, ואף להינשא אסורה.
התירוני ותנו כתובתי: ספק אם עיקר עדותה על הכתובה, ואינה נאמנת אף להינשא.
או עיקר עדותה כדי שיתירוה להינשא, אלא רצונה להזכיר
כל התביעות שיש לה, ונאמנת אף על הכתובה.
ואף אם נאמנת, יש להסתפק כשאמרה "תנו לי כתובתי והתירוני להינשא".

ד] 1. חמותה. שחוששת שלאחר שבנה יירשנה, אשתו תאכל כל הנכסים.
2. כלה. כי "כמים המים לפנים". ולר' יהודה, כי חמותה מגלה לבנה כל מעלליה.
3. בת חמותה ובת חמיה. 4. צרתה. 5. יבמתה [אשת אחי בעלה]. 6. בת בעלה.
7. אשת אב, כי "כמים המים לפנים". לר' יהודה, כי הבת מגלה לאביה מעללי אשתו.

ה] נאמנות. שמה שסומכים להתירה אינו מחמת אמירת בפני נכתב, אלא מחמת הגט.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב". לרכישת הספר וליתר פרטים לפנות ל GEMARACARDS.COM
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו